

Týden padajících bank: Nikdo z evropských politiků netuší, která bije, obává se Šichtařová

- CZ24 News | 20. března 2023

EU: V Evropě není aktuálně mezi politiky nikdo kompetentní, kdo chápe, která bije, natož aby byl schopen adekvátně reagovat. Horší je, že dosah nechápou ani centrální bankéři. Důkazem je, že tento týden zvýšila Evropská centrální banka v rámci „boje proti inflaci“ své úrokové sazby o 50 bazických bodů. „Přitom právě předešlé prudké snížení a následné zvýšení úrokových sazeb je tím hlavním, co banky zabíjí,“ říká pro ParlamentníListy.cz Markéta Šichtařová s tím, že ECB tak naprosto nekompetentně zarazila do rakve bank další hřebík.

Jak byste okomentovala pád tří amerických bank, problémy druhé největší švýcarské banky Credit Suisse a to, co se v bankovním světě v posledních dnech děje?

Jako prozatímní vyvrcholení procesu tisku peněz. Sklízíme to, co centrální banky sely posledních 14 let až do roku 2022. Pokud padne další banka v USA, bude bankovní nákaza již nezadržitelná - i když zatím to vypadá, že v tuto chvíli je situace prozatím stabilizována.

Vlastně i Credit Suisse je jen pokračováním toho, co začalo v USA. Je druhou největší švýcarskou bankou, tedy takzvanou švýcarskou páteří bankou. Ale to není vše! Credit Suisse je i z pohledu celého světa páteří bankou vzhledem ke své velikosti! A to nás posouvá do docela jiné ligy. Současně to znamená, že banka nepadne v tom smyslu, že by došlo ke ztrátě vkladů. Co se ale může stát, je, že může „padnout“ ve smyslu, že by byla převzata nějakým konkurentem. Jistě vzpomínáte na případ IPB, která byla v okamžiku potíží velmi rychle spolknuta bankou ČSOB. Tak zde by mohlo dojít k analogii.

Jaký vliv mohou mít výše zmíněné události na českou korunu a na banky v ČR?

Když budeme zkoumat bilance českých bank, zjistíme, že český bankovní sektor dlouhodobě patří k nejrobustnějším v celé Evropě. Tuzemské banky jsou zdravé a silné, navíc v Evropské unii patří k nejziskovějším. To postupně dále upevňuje jejich stabilitu. S tím souvisí to, že jsou vybavené vysokou úrovní kapitálu a likvidity. Zátěžové testy České národní banky navíc ukázaly, že kapitálová vybavenost českého bankovního odvětví se v posledních letech držela na nejvyšších úrovních v historii.

To přináší naději, že vklady u bank v ČR nejsou bezprostředně ohroženy posledním vývojem.

Když nahlédneme pod pokličku, zjistíme, že obchodní model tuzemských bank je silně konzervativní. Je totiž založený na nasávání vkladů a na omezování poskytování úvěrů. To může působit v dobách ekonomického boomu málo ambiciózně. V dobách výbuchu napětí na trzích, což sledujeme nyní, je ale velkou výhodou, že bilance bank nejsou zapleveleny vysokým podílem ztrátových úvěrů nebo toxických finančních instrumentů.

Jak za těchto okolností hodnotíte, že uprostřed turbulencí na finančních trzích, které se do Evropy přelily z USA poté, co padla tamní Silicon Valley Bank, a problémech švýcarské banky Credit Suisse, jejíž akcie čelí prudkým výkyvům, evropští centrální bankéři rozhodli

o dalším zvýšení sazeb o 0,5 procentního bodu?

Pozor, nedělejme si absolutně žádné iluze, že v Evropě je aktuálně mezi politiky kdokoliv kompetentní, kdo chápe, která bije, natož aby byl schopen adekvátně reagovat. Politici spí a nechápou dosah – horší ale je, že centrální bankéři také. Důkaz: ECB tento týden rozhodovala o nastavení svých úrokových sazeb. A udělala tu nejhorší možnou věc pro evropské banky – zvýšila v rámci „boje proti inflaci“ své úrokové sazby o 50 bazických bodů. Přitom právě předešlé prudké snížení a následné zvýšení úrokových sazeb je tím hlavním, co banky zabíjí, protože – zjednodušeně řečeno – jejich dlužníci s rostoucími úrokovými sazbami ztrácejí schopnost splácet. A navíc banky, které se angažují v investičních obchodech, zaznamenávají ze stejného důvodu ztráty z odchodů s cennými papíry.

ECB tak naprosto nekompetentně zarazila do rakve bank další hřebík. Nejspíš jí vůbec nedochází, co se děje. Výběry z bank v USA se sice prozatím zastavily, ale to neznamená, že banky jsou pro tento rok definitivně v bezpečí, naopak.

Neklid pozoruju velmi hmatatelně. Je to už dlouho, co jsme museli [**v naší společnosti Next Finance**](#) u našich počítačů držet noční směnu, abychom zvládali nápor klientů, odpovídání na jejich dotazy, případně realizovali jejich přání „zaparkovat“ úspory do drahých kovů. Pokud subjektivně můžeme posuzovat, analogický nápor jsme zažili zatím jen třikrát – v roce 2002 při pádu Dvojčat, v roce 2008 při vypuknutí finanční krize, v roce 2020 při prvním lockdownu, a pak tedy nyní.

Vlna obezřetnosti přitom zasahuje nejen drobné vkladatele a firmy, ale – a to je podstatné – i přímo další velké banky. Tři další velké bankovní skupiny v rámci Evropy již podnikly kroky, jak se finančně od Credit Suisse odpojit. Jinými slovy, přímo v bankovníctví banky začínají „shánět likviditu domů“.

Ministr financí Zbyněk Stanjura (ODS) v rozhovoru pro Hospodářské noviny řekl, že jedním z desítek opatření k vylepšení státního rozpočtu, která plánuje, je zvýšení daně z nemovitosti až na dvojnásobek, protože výnos změny ve výši šest až osm miliard korun by stát vybíral pro sebe. Vzhledem k tomu, že se spekulovalo o vícenásobném navýšení, není nakonec vyjádření o dvojnásobku pro majitele nemovitostí ještě jakž takž přijatelnou zprávou?

Není to ani trochu přijatelná zpráva! Já tady musím připomenout jinou daň – „bankovní“ daň z „nadměrných zisků“. Možná si vzpomenete, jak jsem se na tomto místě při jejím přijímání rozčilovala, že stát neví, co činí, protože naopak bychom měli být rádi za zisky bank, jelikož se blíží dluhová krize, a v tu chvíli bude vyhrávat stát, který bude mít ziskové banky.

Bum, dluhová krize je zde, a lidé se strachují o zdraví bank a stát dělá mrtvého brouka. Takže k čemu byla ta hloupounká daň z údajně „nadměrných“ zisků, když teď se stát musí bát, aby ty „nadměrně ziskové banky“, které předtím zdanil, nemusel zachraňovat?

A proč to připomínám zde? Protože s daní z nemovitostí je to naprosto stejná písnička. Ceny nemovitostí jsou přehřáté, a jestli je stát ještě víc zdaní, a to tak nehorázným způsobem, bude zase brzy brečet, že pád cen nemovitostí je obrovským problémem... Musím znovu opakovat: Stát prostě nechápe, co činí.

Nehledě na to, že stát se chová jak zlodějský pirát.

Bezprostředně po své inauguraci jmenoval prezident Petr Pavel lidovce Petra Hladíka ministrem životního prostředí. Ten se nechal v rozhovorech slyšet, že „jeho ministerstvo rozhodne o budoucnosti Česka“, neboť „on je v kontaktu s mladými, kteří už toto

ministerstvo vnímají jako silový resort“, nebo také, že „Česko se otepluje dvakrát rychleji než zbytek světa“. Co si myslíte o slovech bývalého europoslance za ODS Ivo Strejčka, že tímto „greendealismus“ v Česku definitivně zvítězil a že nelze premiéru Fialovi odpustit, že to umožnil?

Budu muset s úsudkem Ivo Strejčka souhlasit. Za mě jsou slova o „silovém resortu“ synonymem pro nastupující diktaturu pomatené zelené ideologie. Jak na tomto místě říkávám velmi často, že každý kolektivismus je zlem. Ale některý typ kolektivismu se alespoň snaží tvářit chytřeji než jiný, nebo třeba sociálněji. Zelená ideologie je typem kolektivismu, který snad rozum ani nepředstírá. Jak jinak okomentovat výrok, že Česko se otepluje dvakrát rychleji než zbytek světa?

Prezident Petr Pavel hned při svém prvním vážnějším rozhodnutí ukázal, jak je zvyklý hrát na obě strany. Přednesl své výhrady i argumenty pro novelu valorizačního zákona a pak ji podepsal. Aby se zavděčil i odpůrcům novely, slíbil, že je připraven případně podat stížnost k Ústavnímu soudu sám. Navrch navrhl Sněmovně, aby snížila platy ústavním činitelům. Jak vám to jeho počínání připadá?

Jako počínání někoho, kdo nemá dost silný vlastní názor a dost vnitřní síly na jeho prezentaci.

[ZDROJ](#)